

na wnioski centralnych jednostek organizacyjnych sprawujących nadzór nad produkcją piekarską, a w odniesieniu do pieczywa regionalnego i firmowego — na wnioski właściwego organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, zaopiniowany przez wojewódzką komisję branżową przemysłu piekarskiego.

2. Dla rodzajów pieczywa regionalnego i firmowego produkowanego przez zakłady rzemieślnicze (nie uspołecznione) w jednostkach wagowych do 400 g proporcje ilościowe zużycia surowców (receptury) i normy średniej wydajności wypieku zatwierdza wojewódzka komisja branżowa przemysłu piekarskiego po uzyskaniu opinii miejscowej stacji sanitarno-epidemiologicznej.

3. Zmiany w recepturach, o których mowa w § 7 ust. 2, oraz receptury i technologie produkcji nowych rodzajów pieczywa, o których mowa w ust. 1 i 2, nie mogą naruszać określonych odrębnymi przepisami warunków zdrowotnych środków spożywczych.

§ 3. 1. Normy średniej wydajności wypieku pieczywa ustalają:

- 1) dla piekarń nadzorowanych przez „Społem” Centralny Związek Spółdzielni Spożywców — zarządy wojewódzkich spółdzielni spożywców,
- 2) dla piekarń prowadzonych przez spółdzielnie zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska” — zarządy poszczególnych wojewódzkich związków spółdzielni rolniczych „Samopomoc Chłopska”

zgodnie z wytycznymi zarządów centralnych związków spółdzielni.

2. Normy średniej wydajności wypieku pieczywa, ustalone przez organy wymienione w ust. 1, są podstawą do rozliczania osób materialnie odpowiedzialnych za zużycie surowców do produkcji pieczywa.

§ 4. 1. W piekarniach uspołecznionych dopuszcza się odchylenia poniżej normy średniej wydajności wypieku dla wszystkich rodzajów pieczywa w wysokości nie przekraczającej 1 kg pieczywa ze 100 kg mąki.

2. Odchylenia powyżej normy średniej wydajności wypieku pieczywa nie mogą powodować obniżenia jakości pieczywa ani przekroczeń jakiegokolwiek wskaźnika normy przedmiotowej na dany rodzaj pieczywa.

§ 5. 1. W piekarniach uspołecznionych dopuszcza się dodatnie i ujemne odchylenia w zużyciu surowców pomoc-

niczych w wysokości do 2% ogólnej ilości tych surowców, wyliczonej na podstawie receptur i norm średniej wydajności wypieku pieczywa.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy surowców pomocniczych, dla których receptury ustalają:

- 1) dolną i górną granicę zużycia (np. drożdży, soli); zużycie tych surowców powinno się mieścić w granicach obliczonych na podstawie receptur i norm średniej wydajności wypieku pieczywa,
- 2) górną granicę zużycia (np. mąki ziemniaczanej, maku, kminku).

§ 6. 1. Jeżeli nie występuje ogólny niedobór mąki po uwzględnieniu odchylenia od normy średniej wydajności podanych w § 3 ust. 1, dopuszcza się odchylenia dodatnie i ujemne w zużyciu poszczególnych typów mąki, nie przekraczające 2% dla każdego typu.

2. Zakres i warunki stosowania wyrównań ilościowych z tytułu przerzutów określają wytyczne zarządów właściwych centralnych związków spółdzielni.

§ 7. 1. Zezwala się na wypiek i wprowadzanie do obrotu pieczywa i wyrobów piekarskich, których rodzaje oraz proporcje ilościowe zużycia surowców do ich wypieku (receptury) i średnie wydajności zostały zatwierdzone zgodnie z obowiązującymi przepisami do dnia wejścia w życie zarządzenia.

2. Do zmian w recepturach wyrobów piekarskich wymienionych w ust. 1 oraz wprowadzania do obrotu nowych rodzajów pieczywa upoważnia się Naczelnego Dyrektora Zrzeszenia Produkcji „Społem” Centralnego Związku Spółdzielni Spożywców.

§ 8. Jednostki gospodarki nie uspołecznionej prowadzące piekarnie obowiązane są do prowadzenia ksiąg wypieku pieczywa i obrotu pieczywem według wzoru ustalonego przez Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług.

§ 9. Traci moc zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 22 marca 1969 r. w sprawie wypieku, zużycia surowców do wypieku oraz wprowadzania do obrotu pieczywa piekarskiego (Monitor Polski z 1969 r. Nr 15, poz. 115, z 1970 r. Nr 6, poz. 55 i z 1974 r. Nr 40, poz. 236).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: A. Kowalik

32

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 7 lutego 1980 r.

w sprawie opłat rejestracyjnych od pojazdów samochodowych, przyczep i trolejbusów.

Na podstawie art. 17 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1961 r. Nr 53, poz. 295 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) i § 136 ust. 4 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1968 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1968 r.

Nr 27, poz. 183, z 1972 r. Nr 55, poz. 382, z 1974 r. Nr 23, poz. 140, z 1975 r. Nr 29, poz. 155 i z 1976 r. Nr 20, poz. 128) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się następujące roczne opłaty rejestracyjne od pojazdów samochodowych z silnikiem o zapłonnie iskrowym oraz od przyczep (naczep), należących do osób

fizycznych — z zastrzeżeniem przepisów § 3 — i do jednostek gospodarki nie uspołecznionej:

- 1) od motocykli lub innych pojazdów samochodowych z silnikiem o pojemności skokowej do 50 cm³ włącznie — 100 zł,
- 2) od motocykli z silnikiem o pojemności skokowej powyżej 50 cm³ oraz od trzykołowych pojazdów samochodowych o ciężarze własnym do 400 kg — 200 zł,
- 3) od samochodów osobowych i towarowo-osobowych (towos) z silnikiem o pojemności skokowej:
  - a) do 900 cm³ włącznie — 600 zł,
  - b) powyżej 900 cm³ do 1250 cm³ włącznie — 850 zł,
  - c) powyżej 1250 cm³ do 1500 cm³ włącznie — 1100 zł,
  - d) powyżej 1500 cm³ do 1800 cm³ włącznie oraz samochodów marki „Warszawa” i „Pobieda” — 2100 zł,
  - e) powyżej 1800 cm³, z wyjątkiem samochodów marki „Warszawa” i „Pobieda” — 3100 zł,
- 4) od samochodów osobowych i towarowo-osobowych (towos):
  - a) z silnikiem nie charakteryzującym się pojemnością skokową — 3100 zł,
  - b) z napędem elektrycznym — 600 zł,
- 5) od autobusów o liczbie miejsc siedzących łącznie z miejscem kierowcy:
  - a) do 15 miejsc — 2100 zł,
  - b) powyżej 15 do 30 miejsc — 4100 zł,
  - c) powyżej 30 miejsc — 8100 zł,
- 6) od samochodów ciężarowych i ciągników siodłowych o ładowności samochodu lub nacisku na siodło ciągnika:
  - a) do 2 t włącznie — 2100 zł,
  - b) powyżej 2 do 4 t włącznie — 3100 zł,
  - c) powyżej 4 do 6 t włącznie — 4100 zł,
  - d) powyżej 6 do 8 t włącznie — 5100 zł,
  - e) powyżej 8 do 10 t włącznie — 7100 zł,
  - f) powyżej 10 t — 9100 zł,
- 7) od ciągników balastowych — 7100 zł,
- 8) od samochodów specjalnych — 2100 zł,
- 9) od należących do właścicieli gospodarstw rolnych ciągników typu rolniczego, przeznaczonych do robót rolnych i tylko okolicznościowo używanych do przewozu na drogach publicznych — 600 zł,
- 10) od pozostałych ciągników — 1100 zł.

2. Od pojazdów samochodowych z silnikiem o zapłonie samoczynnym opłaty rejestracyjne wymienione w ust. 1 pkt 3 obniża się o 10%.

3. Od samochodów osobowych opłaty rejestracyjne, wymienione w ust. 1 i 2, obniża się o 50%, jeżeli od roku wyprodukowania pojazdu do roku, w którym jest wnoszona opłata rejestracyjna, upłynęło 10 lat.

4. Od samochodów osobowych wyprodukowanych przed 1945 r. opłaty rejestracyjne, wymienione w ust. 1 i 2, obniża się o 80%.

5. Od przyczep (naczep) pobiera się opłatę rejestracyjną w wysokości 100 zł przy pierwszej rejestracji, a przy ponownych — jeżeli wymaga to wydania tablic rejestracyjnych.

6. Od pojazdów samochodowych rejestrowanych w drugim półroczu opłata rejestracyjna za dany rok — z zastrzeżeniem przepisu ust. 7 — wynosi 50% opłaty rocznej.

7. Od pojazdów samochodowych wymienionych w ust. 1 pkt 3—10 i ust. 2, rejestrowanych po raz pierwszy, opłatę rejestracyjną za dany rok pobiera się w wysokości obliczonej w stosunku miesięcznym, począwszy od miesiąca, w którym następuje rejestracja pojazdu; miesiąc rozpoczęty liczy się za pełny.

§ 2. 1. Ustala się następujące opłaty rejestracyjne od pojazdów należących do jednostek administracji państwowej, instytucji państwowych, jednostek gospodarki uspołecznionej, organizacji politycznych i społecznych:

- 1) od motocykli, od trzykołowych pojazdów samochodowych o ciężarze własnym do 400 kg oraz od przyczep (naczep) — 100 zł,
- 2) od pozostałych pojazdów samochodowych oraz od trolejbusów — 200 zł.

2. Opłaty pobiera się przy pierwszej rejestracji pojazdu, a przy ponownych — jeżeli wymaga to wydania tablic rejestracyjnych.

§ 3. 1. Ustala się następujące opłaty rejestracyjne od używanych do celów niezarobkowych motocykli i samochodów osobowych należących do inwalidów:

- 1) od motocykli i od pojazdów samochodowych o ciężarze własnym do 400 kg oraz przyczep (naczep) — 100 zł,
- 2) od samochodów osobowych i towarowo-osobowych (towos) — 200 zł.

2. Przepis § 2 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Od innych pojazdów samochodowych należących do inwalidów pobiera się roczne opłaty rejestracyjne według stawek ustalonych w § 1; w wypadkach uzasadnionych sytuacją materialną inwalidy terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania właściciela pojazdu, może obniżyć opłatę rejestracyjną o 50%.

4. Za inwalidów w rozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się:

- 1) inwalidów I i II grupy,
- 2) inwalidów III grupy ze schorzeniami (uszkodzeniami) kończyn, którzy zgodnie z orzeczeniem zakładu społecznego służby zdrowia, upoważnionego do badań lekarskich kandydatów na kierowców i kierowców pojazdów samochodowych, mogą kierować pojazdem samochodowym pod warunkiem dostosowania go do rodzaju schorzenia lub kalectwa,
- 3) inwalidów, którym ze względu na rodzaj schorzenia (inwalidztwa) zostały przyznane pojazdy samochodowe przez właściwy terenowy organ administracji państwowej,
- 4) inwalidów wojennych i wojskowych oraz inwalidów członków Związku Bojowników o Wolność i Demokrację — niezależnie od źródła nabycia przez nich pojazdu samochodowego.

§ 4. 1. Ustala się następujące opłaty za wydanie pozwolenia czasowego dopuszczającego pojazd do ruchu oraz za korzystanie z tablic ze znakami próbnymi:

- 1) za wydanie pozwolenia czasowego dopuszczającego pojazd do ruchu — 100 zł,
- 2) za korzystanie z kompletu tablic samochodowych lub tablicy motocyklowej przez okres do 4 dni — 100 zł,
- 3) za korzystanie z kompletu tablic samochodowych lub tablicy motocyklowej w okresie dłuższym niż 4 dni, za każdy dzień powyżej tego okresu — 50 zł,
- 4) za komplet tablic samochodowych lub za tablicę motocyklową przydzielone wytwórciom i zakładom naprawczym pojazdów samochodowych, przedsiębiorstwom handlu pojazdami oraz placówkom naukowo-badawczym w dziedzinie produkcji i eksploatacji pojazdów samochodowych, za każdy miesiąc — 50 zł,
- 5) za każdy dzień przetrzymania tablic poza okres ważności pozwolenia czasowo dopuszczającego pojazd do ruchu — 50 zł.

2. Opłaty wymienionej w ust. 1 pkt 1 nie pobiera się od jednostek administracji państwowej, instytucji państwowych, jednostek gospodarki społecznej, organizacji politycznych i społecznych oraz od inwalidów.

§ 5. Nie pobiera się opłaty za tablice rejestracyjne wydawane przy rejestracji pojazdu. Za tablice rejestracyjne i tablice ze znakami próbnymi, wydane w zamian tablic zagubionych lub zniszczonych, ustala się opłaty:

- 1) za tablicę motocyklową i tablicę do przyczepy — 150 zł,
- 2) za tablice do pozostałych pojazdów samochodowych i trolejbusów — 300 zł.

§ 6. Ustala się opłatę za wydanie wtórnika dowodu rejestracyjnego lub wtórnika pozwolenia czasowego dopuszczającego pojazd do ruchu — w wysokości 200 zł od każdej pełnej lub zaczętej stronicy wtórnika.

§ 7. Roczna opłata rejestracyjną uiszcza się bez wezwania w terminie do dnia 31 marca każdego roku; opłaty od pojazdów samochodowych, wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 3—10 i ust. 2, mogą być uiszczane w dwóch równych ratach półrocznych, w terminach do dnia 31 stycznia i do dnia 31 lipca każdego roku.

§ 8. Opłaty rejestracyjne uiszcza się w urzędach pocztowo-telekomunikacyjnych podległych wojewódzkiemu urzędowi poczty, właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania (siedzibę) właściciela pojazdu. Wpływy z tytułu tych opłat, po potrąceniu należnej prowizji, wojewódzkie urzędy poczty przekazują na rachunek bankowy urzędu właściwego terenowego organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

§ 9. 1. W razie wycofania pojazdu z ruchu przed dniem 1 lipca danego roku 50% uiszczony opłaty rejestracyjnej podlega zwrotowi.

2. Zwrotu opłaty dokonuje na wniosek zainteresowanego organ, na którego rachunek suma podlegająca zwrotowi została zarachowana. Do wniosku o zwrot należy dołączyć dowód wpłaty oraz zaświadczenie stwierdzające wycofanie pojazdu z ruchu, wydane przez organ administracji państwowej właściwy do spraw rejestracji pojazdu.

§ 10. W razie przejścia własności pojazdu na inną osobę (jednostkę) dowód uiszczenia opłaty rejestracyjnej przez poprzedniego właściciela zachowuje swą ważność w stosunku do nowego właściciela.

§ 11. 1. Opłaty rejestracyjne od pojazdów należących do przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych, szefów i cudzoziemskiego personelu tych przedstawicielstw i urzędów oraz innych osób i organizacji międzynarodowych, korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych na mocy ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, ustalają odrębne przepisy.

2. Opłaty rejestracyjne od pojazdów należących do cudzoziemców zamieszkałych w Polsce, nie będących osobami określonymi w ust. 1, pobiera się według stawek ustalonych w § 1 ust. 1.

§ 12. Przepisy niniejszego zarządzenia stosuje się do opłat rejestracyjnych należnych za okres od dnia 1 stycznia 1980 r.

§ 13. Traci moc zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 25 czerwca 1971 r. w sprawie opłat rejestracyjnych od pojazdów samochodowych, przyczep i trolejbusów (Monitor Polski z 1971 r. Nr 35, poz. 227, z 1972 r. Nr 4, poz. 24 oraz z 1973 r. Nr 4, poz. 31 i Nr 12, poz. 77).

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *M. Zajfryd*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
 Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powińska 69/71
 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 608 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
 w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 13-286/80.

Cena 4,00 zł